

Farní měsíčník

Červen 2020 ● číslo 6 ● 25. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

Kostel sv. Václava

DUCHOVNÍ SLOVO

Abychom mohli Ježíše následovat, potřebujeme posilu. V životě často prožíváme nejrůznější boje a utrpení. Někdy musíme učinit rozhodnutí, která jsou v rozporu s našimi plány a občas se dokonce od toho, co bychom si sami přáli, diametrálně odlišují. Na své cestě také musíme opakovaně bojovat s nepřítelem, který se nás neustále snaží oklamat a svést na scestí. Mnohdy si připadáme opuštěni a odmítnuti. Pohled na Ježíše, za nímž kráčíme, se nám pak snadno rozplyne před očima. Uvědomujeme si, že často ztrácíme od-

vahu a potřebujeme posilu, abychom vůbec byli schopni v cestě pokračovat.

Pane zpomal trochu, nestačím! Ježíš nám dal eucharistii jako pokrm na cestu. Neustále hovoříme o tom, že máme kráčet životem s Ježíšem. Jenže být Ježíšovým učedníkem a následovat ho po celý život může být náročné a obtížné. Občas mu říkám: „Můj Pane, běžíš moc rychle, zpomal trochu, já ti nestačím.“ Ale Pán odpovídá: „Jen pojď, přidej.“

Když přijímám eucharistii, „měním se v Ježíše“. Přijímáním eucharistie se stále více uskutečňuje to, o čem píše sv. Pavel: „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus“. (Gal.2,20)

Elias Vella

Zde je moje srdce Pane.
Použij ho jak Ty chceš.

„...kde je tvůj poklad,
tam bude i tvé srdce.“
(Mt 6, 21)

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – KVĚTEN 2020

Pohřbeni byli:

Vladimír Pecl 62 let

Alois Šebák 67 let

Bylo:

- Májové pobožnosti
- Fatimská pobožnost
- Bdění před sesláním Ducha Svatého
- Slavnostní mše sv. u příležitosti 25. výročí přijetí svátosti kněžství

Bude:

- 13. 6. Fatimská pobožnost
- 14. 6. Průvod Božího těla
- 28. 6. První svaté přijímání
- 30. 6. Mše sv. na poděkování k ukončení školního roku

„V měsíci květnu se v mnoha farnostech tradičně konají první svatá přijímání. Je zřejmé, že kvůli pandemii byla tato slavnost víry odložena. Proto bych rád projevil vřelé sympatie dětem, které měly poprvé přijmout eucharistii. Nejdražší, prožijte tento čas jako příležitost k lepší přípravě: modlitbou, četbou katechismu, hlubším poznáním Ježíše, růstem v prokazování dobra a službou druhým.“

Promluva papeže Františka při přímluvě, 17. 5. 2020

PĚŠÍ POUŤ NA SVATÝ HOSTÝN

V letošním roce se **pěší pouť na Svatý Hostýn uskuteční ve dnech 17. – 19. 7.**

V této době by již neměla být téměř žádná omezení a snad se situace nezhorší. Všichni se máme za co modlit, děkovat a prosit. Proto neváhejte a pojďte s námi.

Přihlašovat se můžete osobně, telefonicky nebo emailem a to do 30. 6.

Zde je kontakt:

Stanislav Strnad - Široká 82

Brumov-Bylnice 736 31

Email: hopca@email.cz

Tel.: 737 196 307

Při přihlašování je důležité uvést – jméno a příjmení, přesnou adresu i se směrovacím číslem, datum narození, číslo občanského průkazu; to vše kvůli ubytování.

Platí se při přihlášení.

Ceny ubytování na Sv. Hostýně jsou následující:

Jednolůžkový pokoj - 410 Kč

Dvoulůžkový pokoj - 360 Kč

Naši pouť zahájíme v pátek 17. 7. mší svatou v 5.30 v kostele sv. Václava v Brumově. Poté sejdeme na farní dvůr, kde naložíme spacáky do auta, které nám je odveze do Kašavy do Orlovny, kde přespíme. V Kašavě můžeme večer zajít do pizzerie a ráno nakoupit v místní pekárně. V sobotu ráno pak budeme pokračovat v naší pouti. Po příchodu na Hostýn se ubytujeme a v 15.00 by byla mše svatá.

Po loňské debatě by večer mohl být táboráček nebo grilovačka. Při přihlašování prosím sdělte, jestli máte zájem o večerní posezení s grilováním resp. s opékáním. Je potřeba ještě vše dořádat do konce.

S případnými dotazy se obraťte na mne.

Strnad Staňa

K ZAMYŠLENÍ

SLEPÁ ULÍČKA, NEBOLI PO MNĚ POTOPA

Člověk, který nevěří, že jeho život může dojít konečného naplnění i po smrti, může snadno uvíznout v životní logice: „rychle urvat co se dá“. A to samozřejmě i na úkor druhých. Takto se ale jeho život i životní prostředí jeho okolí dostává do slepé uličky shromažďování, konzumování, sobectví, soupeření, manipulace, podvodů a násilí. Jinak to ale může být s člověkem, který ví, že svou vlast má v nebi, že zde na zemi je jen poutníkem na cestě do svého pravého a trvalého domova. A Ježíš tuto cestu prošel a prošlapal. Šel napřed, aby nám připravil místo. Není se tedy čeho bát (srv. Jan 14,1-6). Otevřená budoucnost a otevřená náruč Toho, jenž nás miluje, nám umožňuje hledět na sebe, na životní okolnosti, i na své okolí pod jiným zorným úhlem.

Převzato: vira.cz

NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE – 7. 6.

Tajemství Trojice je nepochopitelné, a přece tak prosté! Říká se, že tajemství Nejsvětější Trojice je nepochopitelné, a snad tomu tak doopravdy je.

A přece je tak prosté, když ho žiješ! Když ho zakoušíš, není nic, co by bylo jasnější a pravdivější.

Čím by byl Otec bez Ježíše? A čím by byl Ježíš bez Otce? A kde by byla plnost a láska bez Ducha, který je spojuje? Který ze tří činí jedno?

Zamysleli jste se někdy nad Ježíšovým výkřikem v noci? Nad jeho modlitbou v poušti či v Getsemanech? Kdyby nebylo Otce, který mu odpovídá, co by mu vlastně zbylo – a co by zbylo nám? Jak hrozná by musela být osamělost Boha uzavřeného do své děsivé jednoty! Avšak Ježíš vykřikl a Otec mu odpověděl. A jejich věčná jednota, to je Láska.

Jakou radostí je Duch! Ze tří činí jedno a v této znovunalezené jednotě spočívá veškerá Boží blaženost! Všechno je jeden, všechno jsou tři. V jednotě se dáváme do pohybu, avšak v Trojici objímáme Boží plnost.

Dokonalost je v Trojici. Já, Ty, Láska. Otec, Syn, Duch. Duch je objetí, které činí ze tří jedno a obdarovává tě radostí z této jednoty.

Carlo Carreto,

Hledal jsem a našel jsem

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ (BOŽÍHO TĚLA) – 11. 6. (DOPORUČENÝ SVÁTEK)

SVÁTEK, který katolická církev slaví ve čtvrtek po svátku Nejsvětější Trojice, aby zvláště oslavila - eucharistii. Po 2. vatikánském koncilu se tento svátek nazývá slavnost Těla a krve Páně. Svátek zavedl Urban IV. r. 1264 po zázraku v Bolseně.

Církev žije z eucharistie a v rozmanitých formách zakouší, jak se stále naplňuje Kristův příslib: „Hle, já jsem s vámi

po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,20). V eucharistii se církev raduje z této přítomnosti s jedinečnou intenzitou, neboť chléb a víno se proměňují v tělo a krev Pána. Když o Letnicích církev, lid nové smlouvy, začala své putování k nebeské vlasti, Nejsvětější svátost nadále pravidelně doprovázela její dny a naplňovala je důvěryplnou nadějí. Kristus nám skrze přijímání svého těla a krve předává také svého Ducha.

Eucharistická oběť je zdrojem a vrcholem celého křesťanského života. „Vždyť nejsvětější eucharistie obsahuje celé duchovní dobro církve, Krista samého, našeho velikonočního Beránka a živý chléb. Skrze své tělo, Duchem Svatým oživované a oživující, dává lidem život“. Proto církev stále upírá svůj pohled na Pána ve Svátosti oltářní, v níž odhaluje plné vyjádření jeho nesmírné lásky.

Ten, kdo se žíví Kristem v eucharistii, nemusí čekat na věčný život až po smrti: má jej už na zemi jako prvotinu budoucí plnosti, která pojme člověka v jeho úplnosti. V eucharistii totiž dostáváme také záruku tělesného vzkříšení na konci světa: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život a já ho vzkřím v poslední den“ (Jan 6,54).

Vybráno z *ECCLESIA DE EUCHARISTIA* (Encyklika Jana Pavla II.) 2003

NEJSVĚTĚJŠÍ SRDCE JEŽÍŠOVO – 19. 6.

Měsíc červen je zasvěcen Božskému Srdci Páně. Má-li někdo někoho rád, dává mu to najevo slovy: Mám tě rád z celého srdce. Pán Ježíš nás tak miloval, že si dal na kříži kopím probodnout srdce. Proto na obrázcích často vidíme, jak ukazuje na své probodené srdce ovinuté trním, s plameny a křížem.

V takové podobě se zjevil r. 1673 zbožné řeholnici, jménem Maria Marketa Alacoque (Alakok) v malém francouzském městečku Paray-le-Monial a pravil jí: „Už nemohu dále

vydržet a skrze tebe musím obohatit celý svět pokladem mých milostí a chránit ho před říší Satana.“ Pán Ježíš se zjevil světici ještě několikrát a jednou řekl: **„Hled', to je Srdce, které lidi tolik milovalo, že se v žádném ohledu nešetřilo, nýbrž se vyčerpalo a zmařilo, aby jim dokázalo svou lásku, a sklízí za to od většiny lidí jen nevděčnost skrze neúctu a svatokrádeže, skrze chlad a pohrdání,...“** A jindy Božské Srdce dalo svatě Marii Markétě zaslíbení - jedno z nich: „Těm, kteří po devět měsíců každý první pátek půjdou k Svatému Přijímání, dám milost, že vytrvají v kajicnosti až do konce a nezemřou ve stavu nemilosti. Mé Srdce jim bude bezpečným útočištěm.“

Lidé se dávají pojistit proti ohni, proti úrazu, pro případ smrti, ... aby v případě potřeby buď jim nebo jejich příbuzným, byl vyplacen určitý obnos peněz. Božské Srdce Páně je jediná „pojišťovna na světě“, která nám po smrti může vyplatit věčnou blaženost.

MARKÉTA MARIE ALAÇOQUE

Narodila se 22. 7. 1645 ve východní Francii. Byla nejmladší ze 6 dětí. Její otec, který pracoval jako královský notář, zemřel, když jí bylo 8 let. Byla poslána na výchovu ke klariskám, kde zůstala 2 roky. Po návratu pobývala se svou matkou a sourozenci u Markétina strýce, který s nimi zacházel jako se služebnictvem. V té době těžce ochořela, zřejmě dětskou obrnou. Z tohoto onemocnění se zázračně uzdravila a právě díky tomu se rozhodla pro duchovní cestu. Její matka se jí pokoušela provdat, ale i přes její naléhání zůstala pevná ve své víře sloužit Bohu. Již v mladém věku mívala vize Kristovy tváře a slýchala hlasy, které k ní promlouvaly a nabádaly k řeholnímu životu.

Roku 1671 se stala novickou řádu Navštívení Panny Marie ve městě Pa-

ray-le-Monial v Burgundsku. Magistra novicek byla velice chápavá, údajně uměla rozeznat boží vnuknutí a pomáhala Markétě s rozjímáním a objasněním jejich vidění.

Jedním z duchovních vzorů Markéty Marie byl zakladatel řádu Navštívení sv. František Saleský. **Jeho nauka spočívala v tom, aby se člověk ke svým spáchaným hříchům nevercel, neboť toto podporuje růst sebelásky a malověrnosti. Tvrdil, že je třeba se ponížit, prosit za odpuštění a dále se tím nezaobírat.**

Markéta chtěla svůj život završit ukřižováním (Pán jí ukázal duše obtěžkané hříchy, aby zakusila tíži kříže). 17. 10. 1690 zemřela po 40denním soustředění, kdy se připravovala na svůj odchod z tohoto světa.

Převzato: wikipedia.cz

ZDRÁVAS, MARIA MILOSTI PLNÁ...

DRÁHOKAMY

Mladá sestřička Kateřina Labouré velmi toužila vidět Pannu Marii. Roku 1830 jednou o půl dvanácté v noci slyšela, že ji někdo volá jménem. Jakési dítě jí oslovilo: „Vstaň a pojď za mnou.“ Kateřina poslechla a šla. Otevřely se dveře kaple, Kateřina poklekla. O půlnoci přišla Panna Maria a posadila se do křesla vedle oltáře.

„Klekla jsem si k jejím nohám na stupně oltáře,“ vyprávěla později Kateřina, „a položila jsem jí ruce na kolena. Nevím, jak dlouho jsem takhle zůstala klečet, ale zdálo se mi, že je to ten nejkrásnější okamžik mého života...“

Maria jí řekla: „Bůh má pro tebe poslání.“ Novicka se ale to, co pro ni Pán připravil, dozvěděla později.

„Byla sobota před první adventní nedělí. V tichu jsem zaslechla nějaký hluk a uviděla Pannu Marii. Stála tam oblečená do bílých šatů jako jitřenka. Nohy měla položené na kouli, z které jsem viděla jen polovinu. V rukou držela zeměkouli. Oči měla obrácené k nebi...Její tvář byla nesmírně krásná... Tu se Marii na prstech objevily prsteny s drahokamy – jeden krásnější než druhý, z kterých vycházely zářivé paprsky.“

Maria vysvětlila, že zeměkoule znamená svět a všechny jeho obyvatele. Paprsky světla vycházející z jejich rukou jsou symbolem milosti: tu dává lidem, kteří o ni prosí.

Některé drahokamy ale světlo nedávaly. „To jsou milosti, o které mě nikdo nežádá,“ vysvětlila Marie.

Panna Marie chce dávat lidem velké množství milosti, jenže lidé o ni neprosí. I my jsme zklamáni, když s velkým nadšením a radostí připravíme pro někoho dárek, ale pak zjistíme, že o něj dotyčný nestojí. Svět dnes potřebuje Pannu Marii s jejími milostmi mnohem víc než jindy. A přeje – jak málo je těch, kdo se k ní s vírou modlí. Chceme-li zažít zázraky, modleme se k Panně Marii.

Bruno Ferrero, Zdrávas, Maria

SVĚDECTVÍ

NÁVŠTĚVA Z BRAZÍLIE

Psal se leden 1995, když představená kláštera milosrdných sester dostala naléhavý telefonát, v němž jí arcibiskup z brazilského města Recife řekl, že má důkazy o mimořádném uzdravení jistého děvčete.

Událost začala 3 týdny před telefonátem. Jedna matka se svou pětiletou dcerou trpící nevléčitelnou rakovinou na pravé tváři cestuje do Paříže, kde chce Matku Boží v Rue du Bac poprosit o zázrak. Uvažuje, že jí posadí do křesla, na němž Matka Boží seděla, když se zjevila Kateřině Labouré.

Obě poutnice vstupují bránou kláštera do kaple Zázračné medailky. Zástupem přítomných se na kolenou prodírají téměř až ke křeslu, kde je zastavuje dělicí šňůra.

Milosrdné sestry právě pracovaly kolem oltáře, když je poutnice z Brazílie oslovila: „Sestry, prosím vás, mohlo by si to dítě sednout na křeslo?“ „Promiňte, to vám nemůžeme dovolit, protože

pak by o to žádal každý, a to by bylo nemyslitelné.“ Matčín plán se rozplynul, ale nevzdávala se a hledala jiné řešení.

„Podívej se,“ říká dcerce, „sestřičky odešly. Podle šňůru a vklouzni pod křeslo, rukou se dotkni místa, kde seděla Matka Boží, a pak se rychle vrať.“ Děvčátko se po čtyřech doplazilo na hedvábný sedák. Matka trnula. Děvčátko se docela pomalu vracelo. „Vždyť jsem říkala, aby ses jen krátce dotkla křesla!“ „Ale maminko,“ odpovědělo dítě zářící štěstím, „ta Paní mi řekla, abych jí položila hlavu na kolena!“

Dítě bylo po návratu do Brazílie úplně zdravé. Všechny lékařské zprávy konstatovaly, že šlo o lidsky nevysvětlitelné uzdravení.

Karl M. Harrer, Peter J. Matuška, Zázračná medailka

SETKÁNÍ S JEŽÍŠEM V EUCHARISTII

Od malička jsem byla vedená rodiči do katolické církve. Za to jim moc děkuji a jsem vděčná jaké rodiče mi Pán Ježíš daroval. Jsou pro mne velkým darem. Bůh jim stále žehnej.

Když jsem začala procházet pubertou, nechtělo se mi chodit do kostela. Ve škole se mi děti smály, že jsem jiná a věřím v Boha. Bylo to více okolností a mně se začalo zdát, že bez Boha bych to třeba mohla mít snadnější ve škole. Jak jsem byla hloupá.

O to, s čím se s Vámi chci podělit, se mi stalo před 14-ti lety. Na víkend jsem jela k babičce do Miřetic. Je to malá a malebná vesnička. V sobotu jsme jely já, babička a sestřenka Tereška na poutní místo autobusem na Hrádek, kde byla mše svatá, zpověď a vystavená Nejsvětější Svátost. Šly jsme ke sv. zpovědi a po mši svaté kněz vystavil Eucharistii. Klečela jsem před první lavicí a modlila jsem se ... měla jsem v srdci takový boj, zda to, čemu se klaním není jen nějaká sušenka... Bylo mi líto, že takto uvažuji, ale tyto myšlenky se mi stále draly na mysl. Měla jsem zavřené oči...cítila jsem, že se mám podívat na Eucharistii a najednou jsem viděla v té oplatce, o které jsem před chvílí pochybovala, OBLIČEJ PÁNA JEŽÍŠE S JEHO LASKAVÝM POHLEDEM UPŘENÝM NA MĚ. V první chvíli jsem se vylekala, že mám nějaké bujné představy, že se mi to vše jen zdá a moje fantazie blbne. Pak mne napadlo - co když to fakt je Pán Ježíš? Začala jsem se na něj dívat z různých úhlů, abych se ujistila, že je to ON. Asi jsem musela vypadat docela srandovně, protože jsem zvedla hlavu, nakláněla jsem se, abych vše důkladně prozkoumala. Co se sta-

lo? BYL TO PÁN JEŽÍŠ, který se mi dal poznat. Z jeho pohledu zářila jeho láska. Zaplavil mě v srdci obrovský pokoj a cítila jsem jeho obrovský dotek lásky. Nikdy na tuto chvíli nezapomenu. Děkuji Ti Ježíši.

Rozplakala jsem se a vybavil se mi úryvek z písma, jak se Pán Ježíš po vzkříšení zjevil učedníkům a Tomáš tam nebyl. Když mu učedníci řekli tu radostnou novinu, že Mistr žije, nechtěl jim věřit. Tomáš říkal: „Dokud ho sám nevidím, neuvěřím“. Když se jim zjevil znovu a byl tam i Tomáš, Ježíš mu řekl: „Vlož svou ruku na můj bok a nebuď nevěřící, ale věřící“... tento verš hodně zasáhl. Přišla jsem si jako ten nevěřící Tomáš a litovala jsem, že jsem neuvěřovala.

Postupem času jsem si uvědomovala jakou obrovskou výhodu a milost máme v katolické církvi - plnost všech svátostí. Uvědomila jsem si, že my katolíci tyto úžasné dary máme, ale jak málo jsme za to vděční a málo je využíváme. Ježíš k nám sestupuje při každé mši svaté a dává se nám celý. On čeká až k němu přistoupíme a bude moci konat v nás a skrze nás.

Ježíš nás všechny moc miluje. Věříš, že miluje i Tebe?

Jana Růžičková, 11. ledna 2010

Z HISTORIE

1971

Rok 1971 byl vyhlášen jako „Stojanův rok“. V něm bylo vše zaměřeno na posilu a povzbuzení ve víře, což vyvrcholilo udílením svátosti biřmování. Stavebně: úpravou terénu před kostelem a určitou úpravou uvnitř fary, a hospodářských budov.

Hned na počátku tohoto roku (31. 1.) se uskutečnil autobusový zájezd do Popovic u Uh. Hradiště: 3 autobusy. Prohlédli jsme si tam pozoruhodný a mechanický betlem v kostele a „Pobomádků“ soukromé museum slováckých krojů. Odnášeli jsme si příjemný zážitek.

V rámci Stojanova roku jsme též pamatovali na započatou opravu katedrály sv. Václava v Olomouci a sbírkou dne 25. 4. jsme na tuto opravu přispěli obnosem 3.606 Kč.

Šetřením a několika sbírkami během roku doplňovali jsme fond na úpravu terénu před kostelem, hlavně na položení dlaždiček.

V mariánském měsíci květnu se konaly obvyklé májové pobožnosti, při nichž jako náboženská četba se četlo

„Hořící keř“, tj. životopis papeže Pia X. Hned na počátku měsíce se konala (9. 5.) tradiční pouť na Sv. Hostýn: tři autobusy poutníků (150 osob) a dvě osoby pěšky.

Práce na úpravě terénu před kostelem se začaly v pondělí 24.5. a pokračovaly celý týden. Napřed se dělaly betonové podklady pod ohradníky, ukládání ohradníků a betonové podklady pro teratzové schody, které dělal kameník z Bylnice pan Lysák. Na pracovišti bylo denně: dopoledne 6-9 pracovníků, odpoledně 19-22 pracovníků. Vše šlo hladce a úspěšně. Udělala se základní část. Později se urovnal terén pro dláždění, rozvezl se písek pod dlaždice a pak se příležitostně dláždilo. Dlaždice jsou dovezeny v Bílovic u Uh. Hradiště – z tamější výroby. Počet m² dlaždic nám udal stavební technik Pavlík, zaměstnanec MěNv, který také plánoval celou stavbu řídil a sám se do práce zapojil náš obětavý mistr Frant. Šabršula.

Slavnost Božího Těla se ve Stojanově roce konal opět v kostele. Bylo ji sice možno vykonat kolem kostela, ale my jsme měli v tu dobu prostor kolem kostela jedním, velkým a nedokončeným pracovištěm terénní úpravy a tak se vše odbylo v kostele dne 13. června – a také přšelo. V neděli předtím 6. června bylo I. sv. přijímání dětí 3. ročníku v počtu 102.

PAMÁTKY U NÁS

SV. ANTONÍN Z PADOVY – 13. 6.

Tuto krásnou sochu můžeme vidět u kostela při vchodu do zákristie. Byla posvěcena roku 2017 P. Karolem Matlokem.

Sv. Antonín byl skromný a oddaný Boží služebník. Miloval Boží Slovo, které všude neohroženě hlásal. Proto Bůh skrze něj činil zázraky, aby lidé viděli, že je s ním. I my se máme vzdělávat v Božím Slově, číst si denně Bibli a pravidelně se modlit. Za svou víru se nemáme stydět, ale máme se podělit s těmi, kteří Pána Boha ještě neznají. I když Bůh neučiní při nás zázraky jako u sv. Antonína, budeme jistě prožívat Boží blízkost, pokoj, radost a Boží požehnání.

Svatý Antoníne, mocný divotvůrce, který jsi mnohým dopomohl k věcem ztraceným, s důvěrou se k Tobě utíkám, abys mi v mém soužení vyprosil smilování od dobrého Ježíše. Vyžádej mi milost, o kterou zvláště prosím... Za Tvou pomoc chci být vděčný a chci zůstat věrný našemu Spasiteli Ježíši Kristu.

Převzato: cvrcek.estranky.cz

SVATÍ

Sv. Petr a Pavel – 29. 6. (doporučený svátek)

Legenda vypravuje, že když začalo pronásledování křesťanů, Petr ze strachu v noci utekl z Říma. Šel po cestě Appiově, zalité měsíčním světlem. V dále byl slyšet řev lvů a tygrů, jimž při nočních hrách byli předhazováni křesťané. Najednou se Petrovi zdálo, že se k němu blíží světlá postava, jenž na rameni nese kříž. Petr poznal Ježíše Krista. S údivem a bázní se ptal Spasitele:

„Kam jdeš, Pane?“ Kristus smutně odpověděl: „Jdu do Říma, abych se dal znovu ukřižovat místo tebe.“ Pak postava zmizela. Petr porozuměl. Obrátil se, šel zpět do města, kde byl zajat a vsazen do žaláře. S ním byl také uvězněn svatý Pavel. Oba byli 29. června roku 67 po Kristu umučeni. Sv. Petr byl ukřižován hlavou dolů a sv. Pavel byl sťat mečem.

Tam, kde je sv. Petr pochován stojí největší bazilika na světě – napsal v kopuli – Ty jsi Petr-Skála-a na té skále zbuduji svou církev, a tobě dám klíče od nebeského království (Mt 16,18-19).

Svatý Petr a Pavel, to jsou dvě křídla jednoho orla. Jsou to dva sloupy, které nesou klenbu jedné budovy – budovy církve.

Pohled na sv. Petra a Pavla může dodat důvěry každému z nás. Ani jeden z nich nebyl bezchybný... Ale oba byli vybaveni silou k životu a poslání...

Svatý Petr je nejvýznamnější Ježíšův apoštol, jemuž se vzkříšený Ježíš zjevil jako prvnímu. Petr se původně jmenoval Šimon, byl ženatý a žil jako rybář se svou rodinou v Kafarnaum. V Ježíšovi spatřoval Mesiáše a následoval ho. Stal se první hlavou církve.

Svatý Pavel je považován za prvního velkého misionáře světa. Svatý Pavel - Pavel z Tarsu - apoštol národů - hebrejsky Šavel, je jedna z nejdůležitějších postav Bible Nového Zákona. Byl původně horlivým pronásledovatelem křesťanů. Ale na jedné své cestě proti křesťanům do Damašku prožil mystické setkání s Kristem a sám se obrátil na křesťanskou víru. Stal se pak na

opak horlivým zvěstovatelem křesťanství a je označován jako „apoštol národů“. Je počítán i mezi apoštoly, ačkoliv mezi původních dvanáct apoštolů nepatřil a s Ježíšem se osobně nesetkal. Díky jeho službě se křesťanství rozšířilo mezi pohany a stalo se světovým náboženstvím.

Atributy - Pavel drží v ruce knihu, protože je Učitelem národů. Má při sobě meč, protože jím byl popraven pro víru. Znakem svatého Petra jsou klíče nejvyšší moci podle slov Pána Ježíše: „Tobě dám klíče Božího království. Cokoli svážeš na zemi, bude svázáno i v nebi.“

Čeněk Tomiško, Dětským duším

Z LITURGIE

11. 6. 2020

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

„Mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj.“

1. čtení: Dt 8,2-3.14b-16a

2. čtení: 1Kor 10,16-17

Evangelium: Jan 6,51-58

Ježíš řekl zástupům: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. Chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“ Židé se mezi sebou přeli a říkali: „Jak nám tento člověk může dát jíst svoje tělo?“ Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne. To je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne takový, jaký jedli naši otcové, a umřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“

Ozvěna slova:

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“ Ó, jak sladká a přívětivá jsou tato slova pro nás hříšníky. Sám Bůh nás zve k přijímání svého Nejsvětějšího těla. Kdo jsem já, že se Bůh opovažuje přistoupit ke mně? Nebesa ho neobsáhnou a on říká: „Jezte.“ Těžké je pro nás uvěřit, jak podivuhodně s námi jedná, jak líbezně a láskyplně se stará o své vytvořené. Nabízí se nám za pokrm. Přijímáním eucharistie se nám uděluje duchovní milost a v duši se nám probou-

zí ochablá síla ke ctnosti a krása hříchem znetvořená se opět vrací k Bohu. Milost tohoto daru je tak veliká, že nejen duch, ale i křehké tělo pocituje, jak mohutná je to síla.

Díky tobě, dobrý Ježíši, pastýři věčný, že nás toužíš stále občerstvovat svým drahocným Tělem a Krví. Amen.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

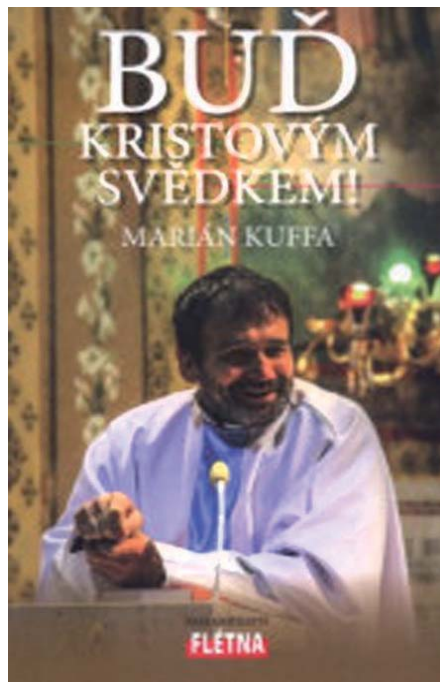
Evangelizační úmysl:

Modleme se, aby ti, kdo trpí, nalezli životní východisko skrze pronikavý dotek Ježíšova Srdce.

Národní úmysl:

Za dar moudrosti pro studenty – ať pod ochranou bl. Hroznaty mladí nacházejí pravý smysl života a nechají se vést Duchem Svatým.

INSPIRACE K ČETBĚ

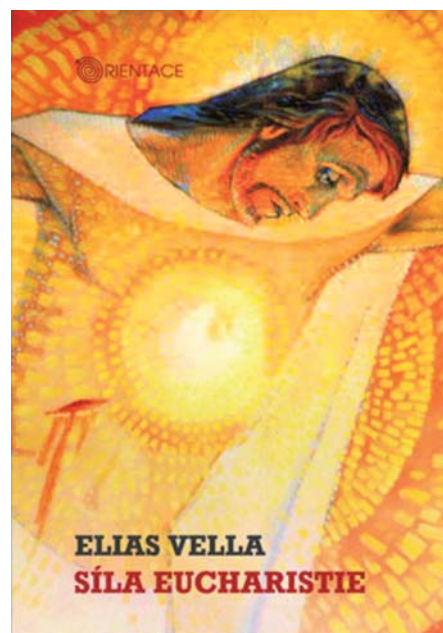

BUĎ KRISTOVÝM SVĚDKEM!

Autor: Marián Kuffa

Tato kniha je přeepsaným výběrem mluveného slova P. Kuffy z poslední doby, v němž se obrací především k otcům a matkám, kteří mají ve svých rukou budoucnost svých dětí i celých národů.

Pýcha předchází pád. Pýcha peklem dýchá. Bůh se protiví pyšným. To jsem kdysi nevěděl. Teď už to vím. Jsme-li pyšní, určitě spadneme.

SÍLA EUCHARISTIE

Autor: Elias Vella

P. Elias Vella nepředkládá čtenáři další teologický traktát o eucharistii, spíše touží naučit nás z ní žít, zpřístupnit nám tento vzácný Boží dar.

Ukazuje praktickou cestu, jak se stát eucharistickým člověkem, jak dovolit, aby nás přijímání eucharistie skutečně proměňovalo. Píše o eucharistii, která proměňuje životy, která osvobozuje od Zlého mocněji než exorcismus, která přináší usmíření a vnáší do srdcí Boží pokoj. Ukazuje eucharistii jako zdroj našeho uzdravení a vnitřní proměny.

Eucharistický člověk se stává Boží chválou, myslí jako Ježíš, jedná jako Ježíš, miluje jako Ježíš – stává se darem pro druhé.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- Povídá takhle kočka praseti: „Já vím co z tebe bude, až vyrosteš!“ „Jo? Tys četla můj horoskop?“ „Ne, kuchařku!“
- Matka telefonuje učitelce: „Prosím Vás, nedávejte dětem úkoly z matematiky, ve kterých stojí láhev piva 1,80 Kč. Manžel nemohl celou noc usnout!“
- Hurvínek šel na očkování, a křičí přes celou ordinaci. Spejbl ho uklidňuje: „Hurvajs, nekřič, vždyť ani nevíš proti čemu tě očkují.“ „Vím. Proti mé vůli!“

Bůh na tebe myslí s láskou! Pořád, v každé vteřině tvého života!

Všem oslavencům v měsíci červnu přejeme, ať je Váš život naplněn láskou, pokojem a vědomím, že je Pán stále s Vámi.
Fm

MODLITBA V DOBĚ SUCHA

V obdobích závažného sucha, které se stále častěji opakuje, vyzýváme k modlitbám za vláhu. Na podnět z řad věřících zveřejňujeme text modlitby, kterou je možné užít. V modlitbě je zahrnuta část Sluneční písně sv. Františka v překladu P. Bonaventury Boušeho OFM a část Modlitby za naši Zemi z encykliky *Laudato si'* papeže Františka. Závěr tvoří 12. verš 9. kapitoly knihy Júdít.

Motto (Žl 135,5-7)

Já přec vím, že Hospodin je velký, náš Pán je nade všechny bohy. Všechno, co Hospodin chce, to činí na nebesích i na zemi, v mořích i ve všech propastných tůních. Přivádí mlhu od končin země, déšť provází blesky, ze svých zásobnic vyvádí vítr.

MODLITBA

Chválen buď, můj Pane, mnou a všemi stvořeními, a především panem bratrem sluncem, jenž přináší den a nám svítí světlem svým, jest krásné a září leskem velikým jsouc, Nejvyšší, tvým obrazem.

Chválen buď, můj Pane, skrze sestru lunu, skrze hvězdy, na nebi's je stvořil jasné, vzácné a krásné.

Chválen buď, můj Pane skrze bratra vítr, skrze vzduch a mraky, skrze nečas i počasí jasné, kterým na živu své tvoří udržuješ.

Chválen buď, můj Pane, skrze sestru vodu, která je tak užitečná, dobrá, pokorná a čistá.

Chválen buď, můj Pane skrze bratra oheň, kterým osvěcuješ naše noci, je krásný, radostný, mohutný a silný.

Chválen buď, můj Pane, skrze naši sestru matku zemi, která dává život a jež vládne nade všemi a jež rodí různé plody a trávu a barevné květy.

Náš Pane, chtěli bychom se připojit k této chvále, kterou vyzpíval svatý František.

Jak tě ale může chválit slunce, když spaluje, voda, která ztrácí průzračnost a v přívalech přináší zkázu namísto života, jak tě může chválit oheň změněný v ničivý požár, a vyprahlá země?

Pohled na ni nás naplňuje sklíčeností.

Vyznáváme, že nejsme dobrými správci tvého stvoření, když přírodu víc drancujeme, než abychom ji chránili, a rozséváme znečištění a zkázu namísto krásy.

Odpusť nám a obměkči srdce těch, kdo hledají jen svůj prospěch na úkor přírody a na úkor chudých.

Prosíme o dar vláhy pro naši zem a pro nás o sílu tvé lásky, abychom pečovali o život a krásu.

Zaplav nás pokojem, abychom žili jako bratři a sestry a nikomu neškodili.

Dobrý Pane, Bože našich předků, Panovníku nebe a země, Stvořiteli vod, Králi všeho svého stvoření, vyslyš naši modlitbu.

Amen.

MŠE SV. V SIDONII

- 6. 6. Za rodiče Františku a Františka Švachovy
- 13. 6. Za rodiče Bothovy a Arnošta Důlku
- 20. 6. Za rodiče Machů
- 27. 6. Za Aloise Varčeka

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC ČERVEN 2020

1.	PO	7.30	Za + Josefa Hamšíka, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
2.	ÚT	18.00	Za + rodinu Juřicovu a Pavlůskovu, duše v očištění, ochranu a pomoc P. Marie a Boží požehnání pro celou živou rodinu
3.	ST	18.00	Za + Anežku a Josefa Strnadovy, + rodiče z obou stran, duše v očištění a Boží požehnání pro celou živou rodinu
4.	ČT	18.00	Za + Marii a Jana Surých, jejich + rodiče, ochranu a Boží pomoc pro celou živou rodinu
5.	PÁ	7.30 18.00	Za živé a + členy živého růžence Za + Marii Ptáčkovou, její + rodiče a Boží požehnání pro celou živou rodinu
6.	SO	7.30	Za + rodiče Dubcovy a jejich + děti
7.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + syna Josefa Flořeše (20.výročí), + prarodiče z obou stran, dar zdraví pro celou živou rodinu Za + z rodiny Krůželovy, Běhunčičovy, Novákovy a duše v očištění Za farníky
8.	PO	7.30	Za + Josefa Bližňáka, + rodiče, sourozence a Boží požehnání pro celou živou rodinu
9.	ÚT	18.00	Za + manžela Františka Kolínka (nedožitého 80 let), + syna Františka (30.výročí), + vnuka Michala (10.výročí), + bratra, + rodiče z obou stran, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	ST	18.00	Za + Karla a Boženu Janáčovy, + Vincence Peška a celou živou rodinu
11.	ČT	16.00	Za + Michaelu Matulovou (2. výročí), + dědečka Františka Polácha (15. výročí), Boží požehnání pro živou rodinu
12.	PÁ	18.00	Za + rodinu Novákovu, Matochovu, Holčákovu, Hanáčkovu, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	SO	15.00	Za + Josefa Nováka, + vnuka, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
14.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Polácha (20.výročí), + rodiče, sourozence, dary Ducha sv. a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za + rodiče Macháčovy, Macků, Šenovské, + sestry Marii a Alenu, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
15.	PO	7.30	Za + rodiče Bližňákovy, + děti, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
16.	ÚT	18.00	Za + Annu a Josefa Vančuríkovy, + Kamilka Bečáka a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	ST	18.00	Za + rodiče Emílii a Jaroslava Vaňkovy, + rodiče Hořákovy, Boží pomoc a ochranu P. Marie pro živou rodinu
18.	ČT	18.00	Za + Aloisii Poláčkovou (5.výročí), + rodiče Valentovy a Poláčovy, 2 + bratry, 4 + švagry, duše v očištění, Boží požehnání a dar víry pro živou rodinu
19.	PÁ	18.00	Za + Janu a Stanislava Zvoníčkovy, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
20.	SO	7.30	Za + rodiče Častulíkovy, jejich 2 + děti, + rodiče Struhařovy, + syna a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Marii Fojtíkovou, rodiče z obou stran a duše v očištění Za + manžela, + sourozence, + rodiče Valčíkovy, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu Za farníky
22.	PO	7.30	Za živou rodinu Dobrotkovu, Gregorovu, Čelkovu a duše v očištění
23.	ÚT	18.00	Za + Věrku Strnkovou, Boží pomoc a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu
24.	ST	18.00	Za + rodiče Lysákovy, + Radka Ivaniše, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
25.	ČT	18.00	Za + rodiče Flořešovy, syny Antonína a Josefa, snachu Marii, zetě Ladislava a Boží požehnání pro živou rodinu
26.	PÁ	18.00	Za + rodiče Jana a Vojtěšku Struhařovy, + Františka a Emílii Slovákovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
27.	SO	7.30	Za + rodiče Chuchmovy, jejich + děti, + rodiče Lysákovy, + syna a zetě
28.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Strnadovy, + děti, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu Za + z rodiny Hoškové, Pacíkové, s poděkováním za 60 let života, dar zdraví, pomoc a ochranu P. Marie pro živou rodinu Za farníky
29.	PO	7.30	
30.	ÚT	18.00	Za + manžela Antonína, + syna Jiřího, + rodiče Emílii a Antonína Šimoníkovy, + rodinu Zimkovu, + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 15. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio